

28 SÖ B-2015, S:TA EUGENIA, 11 OKTOBER

Vish 7:7-11, Mark 10:17-30

Kristen världsflykt

Ja, det där med egendom är en utmaning. Det märks på lärjungarnas reaktion och kanske också på vår – om vi inte har vant oss för mycket vid Jesu ord. Apostlarna var i alla fall chockade fast de var vana vid tuffa ord. "Vem kan då bli räddad?" (Mark 10:26), frågade de bestörta efter Jesu ord om kamelen och nålsögat.

Ja, det är verkligen en drastisk bild Jesus använder. Ett nålsöga var den minsta öppningen, kamelen det största djuret man hade att göra med. Det är en nästan skrattretande föreställning: en kamel, fullastad med alla möjliga prylar, försöker komma igenom en pytteliten öppning. Kamelen är ju i sig redan ett ganska otympligt djur och med lasten blir allt ännu otympligare. Säckar och lådor, mattor och duk hopknutna på kamelens rygg. Man kan nästan se lastdjuret med sin gungande gång. Hur ska den komma genom ett nålsöga? Liknar vi ett sådant djur?

Ja, Jesus är drastisk. Det är inte lätt att utifrån en ganska välbärgad tillvaro tala om rikedom och fattigdom. Och vem vill låta sig jämföras med en fullastad kamel som inte kan komma till sin "slutdestination" eftersom han bär med sig för mycket bagage? Vem är beredd att medge: Ja,

kamelen är en karikatyr av mig själv med mina onödiga rikedomar?

Men kanske längtar vi ibland också efter detta, att vara helt fria, obelastade och obesvärade av egendomens tyngd. Kanske senast när vi flyttat och stått vilsna framför de många flyttlådorna. Dessutom vet vi ju att allt vårt jagande efter njutningar är förgäves. Slutligen förgår allt. Slutligen är vi svaga och sjuka, vissnande blommor. Njutningarna upphör när allting slocknar. De kan inte infria de löften de ger, löften om ständig glädje, ett bekymmerslöst liv, ja, ett *evigt* liv. Bibelns vishet, framför allt Predikaren är ganska tydlig på den punkten: allt detta är fåfänglighet och idel tomhet.

Med tanke på vårt jordiska slut kan man förvånas över hur mycket många människor är beredda att offra på rikedomens altare. Ibland får man intrycket som vore alla medel rätta att säkra oss mer än vi egentligen behöver. Vare sig vi är medvetna om det eller inte så förstör vi genom vårt sätt att handla andra människors liv. Och inte bara deras utan också vårt eget. "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men mister sig själv eller går förlorad?" (Luk 9:25)

Sann kristen världsflykt är en dygd, läste jag häromdagen. Ja, det låter provocerande och påminner om ett historiskt kapitel i kristendomen

vilket inte längre ter sig aktuellt. Och det blir fel om vi förväxlar världsflykt med världsförakt. Vi får inte förakta den värld Gud har anförtrott åt oss. Världen och dess rikedomar är en gåva vi ska "bruka och bevara" (1 Mos 2:15). Och kanske ligger här – världen är en gåva – nyckeln till en rätt uppfattad kristen världsflykt.

Salomo vinnlägger sig om att nå vishet. Det är hans första bekymmer. Han vill uppnå vishet inte i största allmänhet utan vishet från Gud. Denna vishet är mer värd än rikedom och dyrbaraste ädelstenar, mer värd än makt och en framskjuten ställning. Jämfört med Guds vishet "blir allt guld till värdelös sand och silver räknas som smuts på marken" (Vish 7:9).

Och vad är denna vishet? Kunskap om Gud och världen, kunskap inte bara i teoretisk utan i praktisk mening. Kunskap som hjälper oss till orientering, att fatta rätta beslut och att leva ett gott liv. Inte minst kunskap som hjälper oss att leva i ordnade relation till Gud och nästan, världen och mig själv. För oss kristna har denna vishet ett namn. Den är inte bara praktiskt tillämpad kunskap utan har blivit en person: Kristus.

Sann kristen världsflykt består kanske i att först och främst söka Guds vishet som leder oss till honom. Och från honom får vi tillbaka världen som hans gåva; en gåva vi tacksamt får ta emot och

glädjas åt. En gåva dock vi inte ska avguda. Bara i relation till Gud får allt vi har sin rätta proportion.

Hur man uppnår denna vishet? Salomo får sin vishet genom bön (Vish 7:7). Det är en väg. En annan väg är att se på Kristus, det han gjort och sagt. Och inte bara på den Kristus vi möter i evangeliet utan också på den vi möter på våra gator och arbetsplatser. Eller den Kristus vi nu tar emot i eukaristins sakrament. Han vill hjälpa oss att inte bli fullastade kameler som med förvåning stirrar på nålsögat de ska komma igenom för att nå sitt livs mål.

Dominik Terstriep S.J.